

L 11, 14-30

VEČEŘE PÁNĚ

1. Ex 12, 1-4.11-14
2. 1.K 11, 23-26
3. L 22, 14-30

Sestry a bratři, přátelé v Kristu!

Když během bohoslužby slyšíme slova Ježíše ustanovující svátost večeře Páně, tak máme tendenci sklouzávat k jakési povrchnosti. Vnímáme je jaksi **automaticky** a stává se nám, že ani pořádně neuvědomujeme, co se za těmito slovy skrývá, co vlastně znamenají. A to je špatné. Připravujeme se sami sebe o ohromnou **Milost**.

Jak jsme slyšeli, slavnost nazvaná **Hospodinův hod beránka**, je svátkem, který ustanovil sám Hospodin. Je to svátek, zvaný pesach, kdy si židé připomínají vysvobození, vyvedení z egyptského otroctví. Je to jediný svátek, který byl ustanoven před darování Zákona na hoře Sinaj.

Co určitě není silná stránka lidstva, tak je **věrnost**. Zde mám na mysli věrnost Bohu. Izraelité nebyli žádnou výjimkou. Propadali modloslužbě, tedy začali vzývat různé modly. **Oběti** za hříchy se staly formálními rituály. **Proroci**, které Hospodin ke svému lidu posílal, aby ho k němu navrátili, zpravidla dopadli velmi špatně.

Hospodin sám slovy proroka Izajáše říká: „**K ČEMU JE MI MNOŽSTVÍ VAŠICH OBĚTNÍCH HODŮ, PRAVÍ**

HOSPODIN. PŘESYTLIL JSEM SE ZÁPALNÝCH OBĚTÍ BERANŮ I TUKU VYKRMENÝCH DOBYTČAT, NEMÁM ZÁJEM O KREV BÝČKŮ, BERÁNKŮ A KOZLŮ. ŽE SE MI CHODÍTE UKAZOVAT! KDO PO VÁS CHCE, ABYSTE ŠLAPALI MÁ NÁDVOŘÍ? NEPŘINÁŠEJTE UŽ ŠALEBNÉ OBĚTNÍ DARY, KOUŘ KADIDLA JE MI OHAVNOSTÍ, I NOVOLUNÍ, DNY ODPOČINKU A SVOLANÁ SHROMÁŽDĚNÍ; NIČEMNOST A SLAVNOSTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ, TO NEMOHU VYSTÁT. (Iz 1, 11-13) A slovy proroka Jermjáše pak: „NAČ JE MI KADIDLO, KTERÉ PŘICHÁZÍ Z ŠEBY, NEJLEPŠÍ VONNÉ KOŘENÍ Z DALEKÉ ZEMĚ? VAŠE ZÁPALNÉ OBĚTI NEDOJDOU ZALÍBENÍ, VAŠE OBĚTNÍ HODY MI NEJSOU PŘÍJEMNÉ. (Jr 6, 20)

Kdo zná příběh Adama a Evy ví, že díky jejich hříchu jsme smrtelní. Zkráceně řečeno slovy apoštola Pavla: „**Mzdou hříchu je smrt**“.

Hospodin je však neskonale milosrdný a milostivý. Rozhodl se, že ustanoví s lidem novou smlouvu. A tato smlouva byla skutečně uzavřena v den židovských velikonoc, v den slavení Hodu beránka.

Uvědomujeme si, co vlastně v dnešním evangeliu Ježíš koná a říká? „PAK VZAL CHLÉB, VZDAL DÍKY, LÁMAL A DÁVAL JIM SE SLOVY: „TOTO JE MÉ TĚLO, **KTERÉ SE ZA VÁS VYDÁVÁ**. TO ČIŇTE NA MOU PAMÁTKU.“ (L 22,19) A jak jsme slyšeli, po večeři vzal kalich s vínem, a pozorně teď poslouchejte, řekl: „**TENTO KALICH JE NOVÁ SMLOUVA ZPEČETĚNÁ**

MOU KRVÍ, KTERÁ SE ZA VÁS PROLÉVÁ.“ (L 22, 20)
Slyšeli jste? **Nová smlouva.**

Moji milí!

Tuto novou smlouvu ze své vůle uzavírá Hospodin jednotlivě s každým z nás. A zároveň s celým lidstvem. S generacemi, které **byly**, které **jsou** i které **budou**. Je na **rozhodnutí** každého z nás, zda, obrazně řečeno, připojí k této smlouvě svůj podpis nejen křtem, ale i ve víře.

Podpis na této smlouvě od Hospodina již je. On ji již podepsal. Skrze Ježíše, jeho smrt a vzkříšení, jak budeme prožívat o Velkém pátku a na Boží hod velikonoční, **jsme zbaveni hříchu a smrti**. Ve svátosti večeře Páně se nejnaterněji setkáváme s živým Kristem. V této svátosti se znovu a znovu stvrzuje nová smlouva, kterou nebeský Otec uzavírá s každým z nás. **Prožijeme v modlitbě a pokoře tento dar neskonalé Milosti.**

AMEN

Kázáno .1 4. 2021 v Maloměřicích

Písně: